

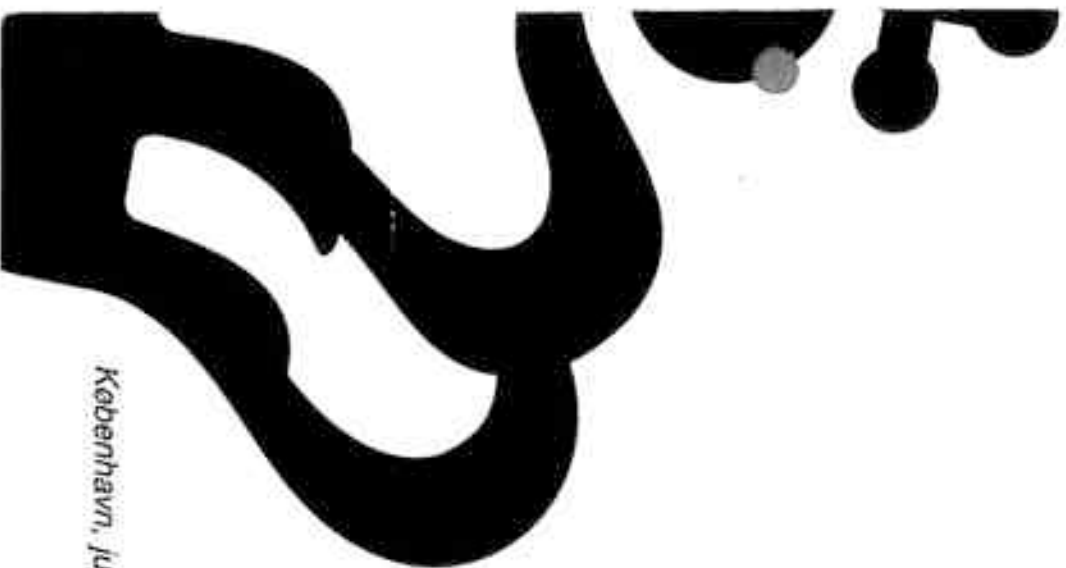
Udlændinge
Styrelsen

SUDAN/C183

48

Rapport om indrejseforhold i Sudan

København, juni 1997

Oversigt over rapporter m.v. udgivet i 1997:

- *Forbedring af budgetteringsgrundlaget for flygtningeudgifterne, (i samarbejde med Indenrigsministeriet, Finansministeriet, Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp), 1997:1.*
- *Rapport om undervisning af voksne asylansøgere, 1997:2.*
- *Rapport om aktivering af asylansøgere, 1997:3.*
- *Rapport vedrørende opfølgning på Kvindeudvalgets delbetænkning I (udenlandske voldsrante kvinder), 1997:4.*
- *Rapport om udlændingetilladelse, 1997:5.*
- *Rapport om indrejseforhold i Sudan, 1997:6.*

Rapport om indrejseforhold i Sudan

Indholdsfortegnelse:

INDLEDNING	4
FACT-FINDING MISSIONEN FIK FØLGENDE KOMMISSORIUM	5
UNDERSØGELSENS RESULTATER	5
BILAG 1	10
Kopi af det sudanesiske dekret	10
BILAG 1A	11
Overrettelse af bilag 1	11
BILAG 2	12
Brev af 08.03.95 fra UNHCR	12
BILAG 3	13
Notat af 06.04.95 fra Udenrigsministeriet	13
BILAG 4	15
Mødefortegnelse	15
BILAG 5	17
Erklæring fra generalmajor dr. A.M. al - 'As, vicegeneraldirektør for udenrigssikkerhedsafdelingen	17
BILAG 5A	18
Overrettelse af bilag 5	18
BILAG 6	19
Brev af 14.06.96 fra UNHCR	19
BILAG 7	20
Brev af 31.01.96 fra UNHCR	20

BILAG 8	22
Kapitel 13 fra rapport af 30.01.97 fra det hollandske Udenrigsministerium	22
BILAG 9	25
Telefax af 14.05.97 fra det hollandske Udenrigsministerium	25

INDLEDNING

Udlændingestyrelsen modtog i efteråret 1994 et anonymt brev, hvori der var vedlagt en kopi af et dekret (vedlagt som bilag 1, oversat i bilag 1a), der angiveligt var udstedt af "chefen for det generelle sikkerhedsapparat" i Sudan. Af dekretet fremgår, at "Det blev besluttet at anholde enhver fra udlandet ankomende sudanese, som har været i udlandet i mere end et år" og at "Han skal overdrages til det generelle sikkerhedsapparats hovedkvarter for afhøring, og for at træffe de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger".

I brev af 8. marts 1995 (vedlagt som bilag 2) bekræftede UNHCR eksistensen og ægtheden af det omtalte dekret og oplyste samtidig, at UNHCR ikke var bekendt med de mulige foranstaltninger, som tilbageholdte sudanese ville blive udsat for.

I notat af 6. april 1995 (vedlagt som bilag 3) bekræftede Udenrigsministeriet på baggrund af oplysninger fra UNHCR eksistensen af dekretet, samt at det foreskriver arrestation af sudanese, som vender hjem efter mere end 1 års ophold i udlandet med henblik på undersøgelse af, om pågældende udgør en sikkerhedsrisiko.

Udenrigsministeriet henviste endvidere til, at ifølge UNHCR var navnlig sudanese fra det sydlige Sudan i myndighedernes søgelys ved en tilbagevenden.

På baggrund af ovenstående blev det besluttet at lade udlændingattachéen i Nairobi gennemføre en fact-finding mission til Sudan for at kaste yderligere lys over dekrets eksistens og eventuelle anvendelse.

Missionen fandt sted i perioden 3. maj - 9. maj 1996, og attachéen havde under sit besøg i Khartoum møder med repræsentanter for de sudanesiske myndigheder og med uafhængige kilder. Samtlige uafhængige kilders identitet er anonymiseret af hensyn til de pågældendes forhold til de sudanesiske myndigheder. En oversigt over de afholdte møder tillige med angivelse af deres niveau er vedlagt som bilag 4.

FACT-FINDING MISSIONEN FIK FØLGENDE KOMMISSORIUM

1. Er det omtalte dekret fortsat i kraft ?
2. Håndhæves det ?
3. Kan det i givet fald siges om dekretet håndhæves ens over hele Sudan ?
4. Hvori består den "undersøgelse af om den pågældende udgør en sikkerhedsrisiko for det nuværende styre" som omtales i Udenrigsministeriets notat af 6. april 1995 ?

UNDERSØGELSENS RESULTATER

Resultaterne af de foretagne undersøgelser gengives i det følgende i overensstemmelse med kommissoriets punkter.

1. Er det omtalte dekret fortsat i kraft ?

Chefen for afdelingen for konsulerne spørgsmål i det sudanesiske udenrigsministerium, ambassader Youssef Elhadi, oplyste, at han ikke kan udtale sig om ægtheden af det omtalte dekret.

Ambassader Said Sand fra det sudanesiske udenrigsministeriums afdeling for politiske spørgsmål vedrørende Europa oplyste samstemmende, at han ikke kan udtale sig om ægtheden af det omtalte dekret.

Den sudanesiske flygtningekommissær med ansvar for flygtninge og hjemvendte sudanesiske flygtninge Mohamed Ahmed Hussein oplyste, at han ikke har kendskab eller kommentarer til det omtalte dekret.

Den sudanesiske statsadvokat for offentlig ret og Sekretær for Menneskeretskommissionen, dr. A. El-Mufti, oplyste, at det omtalte dekret må anses for at være vægte, da dekretets indhold ikke stemmer overens med de faktiske forhold. Statsadvokaten har videreendt en skriftlig erklæring fra vicegeneraldirektøren for udenrigssikkerhedsafdelingen (vedlagt som bilag 5, oversat i bilag 5a), hvoraf fremgår, at dekretet er falsk, og at dekretet under alle omstændigheder ikke er gældende, da indholdet af dekretet er stridende imod reglerne for den generelle amnesti.

Det bemærkes, at attachéen efterfølgende har oplyst, at amnestien ifølge ambassaderet Ali Al-Sadiq Ali fra den sudanesiske ambassade i Nairobi omfatter "alle personer i opposition til regeringen, der være sig politisk eller i form af guerillavirksomhed". Ambassaderåden har i

denne forbindelse endvidere oplyst, at amnestien er gentaget flere gange, senest d. 10. november 1996 over for det sudanesiske parlament.

En stedlig juridisk kilde, anbefalet af UNHCR, er ikke bekendt med det omtalte dekret.

En international hjælpeorganisation (A), kunne ikke udtale sig om dekrets ægthed.

En anden international hjælpeorganisation (B), kunne ligeledes ikke udtale sig om dekrets ægthed.

En tredje international hjælpeorganisation (C), oplyste, at organisationen intet kender til dekretet.

2. Håndhæves det ?

Chefen for afdelingen for konsularer spørgsmål i det sudanesiske udenrigsministerium, ambassader Youssef Elhadi, oplyste, at han ikke mener, at de faktiske tilstande er som beskrevet i det omtalte dekret.

Ambassader Said Saad fra det sudanesiske udenrigsministeriums af deling for politiske spørgsmål vedrørende Europa oplyste, at en sudanesiser ved en tilbagevenden til Sudan bliver indkaldt til en samtale med henblik på afklaring af en eventuel skattepligt over for Sudan, idet sudanesisere ved længere arbejdsophold i udlandet bliver skattepligtige til Sudan. Ambassaderen oplyste endvidere,

at ledig jord i Sudan bliver tildelt sudanesisere efter et pointsystem, og at hjemvendte sudanesisere vil kunne blive indkaldt til en samtale med henblik på at afklare, hvorvidt den pågældende har tilstrækkelige point til at kunne erhverve jord i Sudan.

Den sudanesiske flygtningekommissær Mohammed Ahmed Hussein oplyste, at hjemvendte sudanesisere skal gennemgå et interview med henblik på at klarlægge, om der er tale om personer, der er flygtet fra Sudan på grund af kriminelle forhold eller gæld. Såfremt de er flygtet af en af disse grunde, kan dette medføre en straf, eventuelt i form af fængsel. Interviewet afholdes uden hensyntagen til længden af den pågældendes udlændingsophold.

Flygtningekommissæren oplyste endvidere, at det ved en hjemvenden ikke har følger for den pågældende, at vedkommende har søgt asyl i udlandet. Således er en række oppositionsledere i april måned 1996 vendt hjem, uden at der har været tale om nogen form for repressalier.

Den sudanesiske statsadvokat dr. Al-Mufti oplyste, at præsidenten har udstedt en generel amnesti, hvorefter enhver sudanesiser har ret til at rejse ind i Sudan uden at blive underkastet nogen form for nærmere undersøgelse. Der henvises til bilag 5. Dog vil enhver sudanesiser, der er udrøjet af Sudan uden gyldigt udrejsevisum blive interviewet af myndighederne ved en hjemvenden med henblik på at fastlægge, hvordan den pågældende er udrøjet af landet. Der er ikke fastsat strafsanktioner knyttet til undladelse af at opnå udrejsevisum.

En stedlig juridisk kilde, anbefalet af UNHCR, oplyste, at det omtalte dekrets indhold ikke stemmer overens med den af myndighederne anvendte praksis, og at myndighederne ikke behøver at udstede et dekret for at gennemføre en sådan praksis eller en ændring i denne.

En international hjælpeorganisation (A) oplyste, at syd-sudanere ofte bliver udsat for fysiske overgreb ved en tilbagevenden til Sudan.

En anden international hjælpeorganisation (B) oplyste, at der efter revolutionen i 1989 tidligere eksisterede en regel om, at officerer skulle forblive i landet i et år, hvorefter de kunne forlade Sudan, men at de ved tilbagekomsten skulle underkastes et forhør, uanset længden af udlændesopholdet. B oplyste, at denne praksis i dag er blevet mildere. B oplyste endvidere, at 7 sudanere, der er blevet hjemsendt fra et vesteuropæisk land, ikke har haft problemer af nogen art siden hjemsendelsen, hvorimod 2 sudanere, der er blevet hjemsendt fra et mellemøstligt land, er blevet fængslet. B er ikke bekendt med detaljerne i sagen vedrørende sidstnævnte persongruppe. B oplyste, at grænsemyndighederne ikke behøver en instruktion for at gennemføre eller ændre en praksis som beskrevet i dekretet, da sikkerhedspolitiet har en central position i Sudan.

En tredje international hjælpeorganisation (C) oplyste, at der efter deres opfattelse finder kontrol sted med de indrejssende og udrejssende personer, men at der ikke foretages yderligere over for de pågældende i den forbindelse.

Ambassadøren ved en vestlig representation, oplyste, at representationen er bekendt med sagen vedrørende de 7 sudanere, der blev sendt tilbage fra et vesteuropæisk land, og at representationen nøje har fulgt de 7 sudanere, som ikke ses at have været udsat for vanskeligheder efter deres tilbagevenden. Ambassadøren er af den opfattelse, at man ikke i Khartoum vil modtage syd-sudanere og kristne, der ikke har rødder eller forbindelse til det nordlige Sudan.

2. sekretæren ved en anden vestlig representation, oplyste, at representationen ligeledes nøje har fulgt sagen vedrørende tilbagevendelsen af de 7 ovennævnte sudanere, og at disse sudanere ikke efterfølgende havde haft problemer med myndighederne. Ambassaden oplyste, at man som sudanere er uden for fare, såfremt man ikke blander sig i politik. Ambassaden oplyste endvidere, at der inden for de seneste 12 måneder har været en opblødning af myndighedernes praksis på dette område, og at der således har været tale om færre tilbageholdelser, at tilbageholdelserne i øvrigt var af kortere varighed end tidligere, og at der ikke havde været tale om tilfælde, hvor tortur havde dødeligt udfald. Det blev endvidere oplyst, at 4 sudanere var blevet tilbagesendt fra et andet vesteuropæisk land, og at disse ligeledes var blevet fuldt nøje, uden at der var blevet rapporteret om efterfølgende problemer for nogen af dem.

En ledende oppositionspolitiker, oplyste, at en sudanese ved tilbagevenden vil blive interviewet om sit udlændesophold, men at der ikke vil ske noget, blot fordi den pågældende har været ude af landet, herunder i forbindelse med en asylansøgning. Såfremt pågældende imidlertid er registreret som kriminel eller skyldner, kan en hårdhændet behandling imidlertid forventes.

En oppositionspolitiker fra et andet oppositionsparti oplyste, at ca. 90 % af de sudanere, der i dag opholder sig i udlandet, vil kunne vende tilbage til Sudan uden problemer, og at disse end

ikke vil blive interviewet ved tilbagekomsten. Pågældende oplyste endvidere, at et interview ikke nødvendigvis er ensbetydende med anholdelse. Der er udstedt en officiel og generel amnesti, hvis overholdelse er blevet bekræftet af en række enkeltsager. Den pågældende oppositionspolitiker har selv været tilbageholdt af myndighederne og derpå rejst til udlandet, hvorefter den pågældende er indrejst i Sudan.

Et højestående medlem af en kirkelig organisation, oplyste, at den pågældende selv har opholdt sig i udlandet i 1991-1992 for at studere, og at pågældende i denne periode skulle have sig registrere på den stedlige ambassade for at opnå bl.a. pasformyelse. Kilden oplyste endvidere, at enkelte ledere af SPLA (se note) er vendt tilbage til Sudan efter deres udlandsophold, og at disse personer ikke er blevet anholdt, men alene holdt under overvågning. Kilden oplyste endelig, at det ikke er usædvanligt, at myndighederne ikke tilbageholder SPLA medlemmer, men alene nøjes med at overvåge dem.

3. Kan det i givet fald siges, om dekretet håndhæves ens over hele Sudan?

Den sudanesiske statsadvokat dr. A. El-Mufti oplyste, at der ikke er regionale forskelle på proceduren ved ud- og indrejse i Sudan.

En international hjælpeorganisation (B), oplyste, at der organisationen bekendt ikke skulle være forskel på behandlingen af hjemvendte sudanese i Khartoum, Port Sudan eller Halfa. Kilden oplyste samtidig, at der måske ville være større kontrol med rejsende til og fra havnen i Port Sudan, da det er forholdsvis enkelt og billigt at krydse det Røde Hav¹.

2. sekretæren ved en vestlig repræsentation, var ikke bekendt med regionale forskelle i relation til sikkerhedspoliets udøvelse af deres magtbeføjelser.

4. Hvori består den "undersøgelse af om den pågældende udgør en sikkerhedsrisiko for det nuværende styre" som omtales i Udenrigsministeriets notat af 6. april 1995?

Der henvises til det under punkt 2 anførte.

Udlændingestyrelsen modtog herefter det som bilag 6 vedlagte brev fra UNHCR af 14. juni 1996, hvoraf det fremgår, at det omtalte dekret fortsat er i kraft, og at oplysningerne i brev af 8. marts 1995 fortsat er relevante.

I et yderligere supplerende brev af 31. januar 1997 (bilag 7) fastholder UNHCR sin hidtidige opfattelse. Det bemærkes, at det af brevet fremgår, at ægthedsvurdering af et sudanesiske myndighedsudstedt dokument altid vil være forbundet med store vanskeligheder, men at det i den konkrete sag er af mindre betydning om dekretet er ægte eller ej, da UNHCR er vidende om, at myndighederne følger en praksis svarende til det i dekretet beskrevne.

¹ Sudanese Peoples Liberation Army, som er en oprørsbevægelse/ oprørsstyrke, som reelt har kontrollen med store dele af det sydlige Sudan.

Det hollandske Udenrigsministerium har udarbejdet en rapport af 30. januar 1997 om forholdene i Sudan, herunder bl.a. om indrejssituationen. Udlændingestyrelsen har efterfølgende via CIRFA-samarbejdet i EU modtaget denne rapport.

Rapporten indeholder ikke nærmere omtale af dekretet vedrørende tilbageholdelse af tilbagevendte sudanese. I rapportens kapitel 13 er der anført en kort beskrivelse af proceduren og det rent praktiske forløb ved indrejse i Sudan via en lufthavn. Det fremgår heraf, at tilbagevendende sudanese vil blive afhørt om varigheden af udlandsopholdet, opholdslandet og formålet med opholdet i dette (rapportens kapitel 13 vedlægges som bilag 8).

Udlændingestyrelsen rettede i anledning af den manglende omtale af dekretet en forespørgsel til de hollandske myndigheder, som i telefaks af 14. maj 1997 (vedlagt som bilag 9) oplyste, at der foreligger modstridende oplysninger om dekretets eventuelle ægthed og at dekretets eventuelle ægthed må anses for underordnet, da sikkerhedsmyndighederne i Sudan - som anført i rapportens kapitel 13 - vil kunne tilbageholde tilbagevendte sudanese med henblik på afhøring om opholdet i udlandet.

BILAG 1

بسم الله الرحمن الرحيم

بمذوبة الزمان

الأمر الحام

الملك

العدد ٣٠٧/٤ / ٢٠١٣
العدد ٣٠٧/٤ / ٢٠١٣

التي رؤى في...

بمقتضى الأمر والخط على أي شخص...
غير من السوء...
لست...
ولم...
بم...

م...

- السيد / رئيس...
- السيد / رئيس...
- السيد / رئيس...

BILAG 1A

I ALLAHS NAVN

Republikken Sudan

Det generelle sikkerheds apparat
"udydelig logo"

Nr. 4/B/307

Dato: d. 30 Safar 1413 H.

[Bilag 17]

Til de højsående grænse officerer

Der blev besluttet: at anholde enhver fra udlandet: ankommande sudanesiser, som har forladt Sudan efter den velsignede revolutions revolution, og som har været i udlandet i mere end et år. Han skal overdrages til det generelle sikkerheds apparat's hovedkvarter for afhøring. Og for at udføre de nødvendige sikkerheds foranstaltninger.....

Tænder i kraft fra idag d. 30 Safar 1413 H.

Kopi:-

- Her / Chefen for sikkerheds enheden i Khartoum's Lufthavn
- Her / Chefen for sikkerheds enheden i Port-Sudan's Lufthavn
- Her / Chefen for sikkerheds enheden i Port-Sudan's havn
- Her / Chefen for sikkerheds enheden i Hafsa's havn

"udydelig stempel og underskrift"

Chefen for det generelle sikkerheds apparat
Det generelle sikkerheds apparat

BILAG 2

NATIONS UNIES
HAUT COMMISSARIAT
POUR LES REFUGIES

UNITED NATIONS
HIGH COMMISSIONER
FOR REFUGEES

Télégrammes : HECOMASP
Télés : 415740 UNHCR CH
Téléphones : 790 81 11
Téléc : 721 08 48

Casa Postale 2500
CH-1211 Genève 2 Suisse

8 March 1995

With reference to your enquiry of 20 September 1994 and 6 December 1994 concerning return of rejected asylum-seekers to the Sudan, we are pleased to provide you with the following information:

1. We can confirm the authenticity of the decree to border officers mentioned in your letter, and can further confirm that the instruction indeed is known to have been executed in the past. The decree, as you know, authorizes the arrest of every returning Sudanese citizen, who has stayed abroad for a period of one year or more, in order to carry out investigations and other measures which are deemed necessary in the interest of national security. UNHCR does not, however, have any specific reports on returning rejected asylum seekers who have been affected by such measures. Accordingly, we are not able to provide you with information on the concrete treatment which individuals detained under the decree are likely to face. It is, however, a well known fact that individuals suspected of oppositional activities are at risk of arbitrary detention, harassment and torture in the hands of the Sudanese authorities. For further information on this, I refer to the reports of the Special Rapporteur on the Sudan of the Human Rights Commission. The possibility that the measures mentioned in your questions could be used should thus not be excluded.

Permanent Mission of Denmark
to the United Nations Office at Geneva

Casa Postale 205
58, rue de Moillebeau
1211 Geneva 19

2. As to your question whether specific groups of Sudanese citizens being returned from abroad are more likely to become the object of particular interest to the Sudanese authorities, the answer is that in general Southern Sudanese are likely to be at risk, since they could be perceived as being SPLA supporters. It follows from this that citizens from the southern part of the Sudan, who are known or suspected by the authorities to have been members of or having had connection with political parties or organizations, would be at particular risk of persecution if returned.

We hope that this answers your questions, and apologize for the late reply.

Yours sincerely,

Michael Petersen

Senior Legal Adviser for W. Europe

UDENRIGSMINISTERIET

BILAG 3

StF.1 J.nr. 17.Dan.1/75
Den 6. april 1995

N O T A T

Flygtningegenvernets høringskrivelse af 7. september 1994
vedrørende de sudanesiske statsborgere

J.nr. 1994-9-129

Udenrigsministeriet har i sagens anledning kontakttet UNHCR, der har oplyst følgende:

1. UNHCR kan bekræfte, at man er bekendt med eksistensen af et dekret til det sudanesiske grænsepersonale, der foreskriver arrestation af tilbagevendte sudanesiske statsborgere, der har opholdt sig i udlandet i mere end et år, med henblik på at undersøge om den pågældende udgør en sikkerhedsrisiko for det nuværende styre. Ifølge UNHCR har dekretet været bragt i anvendelse. Dekretet skulle være rettet mod den kristne og muslimske opposition til det nuværende styre.

UNHCR har ikke kendskab til enkelttilfælde, hvor en tilbage-sendt/tilbagevendt asylansøger er blevet tilbageholdt under henvisning til ovennævnte dekret, ligesom man ikke har kendskab til, hvilken behandling en tilbagevendt asylansøger måtte udsættes for i henhold til dekretet.

Det er dog almindelig kendt, at personer, der af styret mistænkes for at støtte oppositionen, blandt andet SPLA, risikerer vilkårlige arrestationer og chikane, ligesom det ikke kan udelukkes, at de pågældende udsættes for tortur i forbindelse med en tilbageholdelse.

Sudanese fra det sydlige Sudan udgør en speciel udsat gruppe, da de ofte opfattes som SPLA sympatisere eller vil kunne tænkes at blive sat i forbindelse med politiske partier eller organisationer, der er i opposition til det nuværende styre. Såfremt en sydsudanese af myndighederne mistænkes for ovennævnte forhold, vil den pågældende kunne risikere forfølgelse ved en tilbagevendende til Sudan.

Udenrigsministeriet vedlægger to rapporter, har netop modtaget fra UNHCR's Special Rapporteur, vedr. menneskerettigheds-situationen i Sudan.

2. Det har ikke været muligt for Udenrigsministeriet på nuværende tidspunkt at få oplyst, hvorvidt det er muligt for

- 2 -

tilbagevendende sudanesiske statsborgere at indrejse i Sudan, såremt de pågældende ikke ønsker at indrejse via Khartoum. Udenrigsministeriet undersøger stadig sagen, og vil vende tilbage så snart der foreligger nye oplysninger.

- 000 -

Udenrigsministeriet har intet at indvende imod, at der meddeles partsaktindsigt i nærværende notat i forbindelse med flygtningenevnets eller Direktoratet for Udlændinges behandling af sager vedrørende asylansøgninger fra sudanesiske statsborgere.

St.F.1, den 6. april 1995

BILAG 4

M e d e f o r t a g n e l s e r1. Møde med det sudanesiske udenrigsministerium.

Fra sudanesiske side deltog:

Ambassader Yousauf Elhadi, chefen for afdelingen for konsulære spørgsmål.

Ambassader Said Gass fra afdelingen for politiske spørgsmål vedrørende Europa.

2. Møde med syriske sudanesiske myndighedsrepræsentanter.

Fra sudanesiske side deltog:

Hr. Mohamed Ahmed Hussein, flygtningekommissær med ansvar for flygtninge og hjemvendte sudanesiske flygtninge.

Dr. A. El-Mufti, statsadvokat for offentlig ret og Sekretær for Menneskeretskommissionen.

3. Møde med stledig juridisk kilde.4. Møde med international hjælpeorganisation A.

Hr. N.N. (leder af organisationen i Sudan).

5. Møde med international hjælpeorganisation B.

Hr. N.N. (medarbejder i organisationen i Sudan).

6. Medde med international hjælpeorganisation C.

Hr. N.N. (højtplaceret repræsentant i Sudan) .

7. Medde med vestlig repræsentation.

Fra repræsentationen deltog:

Ambassadør N.N.

8. Medde med vestlig repræsentation.

Fra repræsentationen deltog:

2. sekretær N.N.

9. Medde med kirkelig organisation.

Hr. N.N. (Højststående repræsentant i Sudan)

10. Medde med ledende oppositionspolitikere.

11. Medde med oppositionspolitikere fra andet parti.

BILAG 5

بسم الله الرحمن الرحيم

معرض الدعاية

جهاز الامن الخارجى

مكتب نائب المدير العام

الترقية : ج ا ع / ح / س / م / ع ٨

١٤ / نو الحجة ١٤١٦ هـ

١٨١٦/٥/٨ م

السيد / د. احمد محمد عمر الماشي
مقرر المجلس الاستشاري لحقوق الانسان

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

١ - بالاشارة للخطاب الذي ارسلتموه لنا بالعمرة ٢٠٧/ب/٤ بتاريخ ٢٠/سفر ١٤١٢ هـ

٢ - هذا الخطاب أساساً لم يستد من جهاز الامن المصاحبة سابقاً وليس لدينا معرفة بهذا الخطاب أو ختم أو توقيع يشابه ذلك التوقيع

٣ - حتى وإن كان الخطاب متحيزاً فقد أصدرت رئاسة الجمهورية المذوق العام على كل المراضين الحكومة ثمة الانقاذ ويمكن لأي مواطن سوي انني الدخول السودان في أي وقت ومن أي جهة خارج السودان بدون أن يجد أي مسألة من أي جهة

٤ - نقضوا بقبول زافر الشكر والتقدير

احمد محمد العام

نائب مدير عام جهاز الامن الخارجى

معرض الدعاية

I Allahs, den Nådiges, den Barmhjertiges navn.

BILAG 5A

Tøphemmeligt

Den eksterne sikkerhedsjeneste
Vicegeneraldirektørskontoret
Nr.: 1AK*/hemmelig/84
(Den 20. thu alhudjah 1416 [muhrekalendar])
Den 8/5-1996

Hr. dr. Ahmad Mohammad Omar Al-Mufti
Menneskerettighedernes rådgivningsnavn.

Fred være med Dem, og Guds nåde og velsignelse.

- 1- Der henvises til Deres skrivelse nr. 4/B/307 af den 30. safar 1413 (Tolk: En dato fra muhrekalendaren for ca. 4 år siden)... Denne skrivelse var i virkeligheden ikke tidligere udkommet fra generalsikkerhedsjenesten, og vi har ikke et nummer, stempel eller en underskrift, der ligner skrivelserens.
- 2- Selv hvis skrivelseren var rigtig så har republikkens præsidentembede givet en generel amnesi til alle modstandere af felzens revolutionæregering. Enhver sudansk borger fra en hvilken som helst retning, kan til enhver tid indrejse til Sudan, uden at blive udspurgt fra hvilken som helst side.
- 3- Mange tak og respekt må De have.

Generalmajor dr. Ahmad Mohammad Al-Aas + uatselig underskrift,
vicegeneraldirektør for den eksterne sikkerhedsjeneste

Tøphemmeligt

Fedkursiv = håndskrift.

* Arabiske bogstaver (djim, alef og kas)

BILAG 6

NATIONS UNIES
HAUT COMMISSARIAT
POUR LES REFUGIES

UNITED NATIONS
HIGH COMMISSIONER
FOR REFUGEES

Télégrammes: HICOMREF
Téléc: 415740 UNHCR CH
Téléc: 41 22 731 0546
Ligne directe: 41 22
739.83.49

Case postale 2500
CH-1211 Genève 2 dépt

14 June 1996

FM UNHCR GENEVE	
Bilag	
25 JUNI 1996	
19	DAN 1

We refer to your letter dated 10 June 1996 regarding a Sudanese decree authorizing the arrest of Sudanese returnees who have stayed abroad for a period of one year or more. The Regional Bureau for Africa has recently received a communication from our Office in Sudan confirming that the above-mentioned decree is still in force and that the situation already described in our letter dated 8 March 1995 remained unchanged.

We hope that this information will be of use to the Danish authorities. With best regards.

Yours sincerely,

T Birath

Thomas Birath

Head of Desk 1

Regional Bureau for Europe

Counsellor
Permanent Mission of Denmark
Case postale 435
56, Rue du Muehlebeau
1211 Geneva 19

Udlændingestyrelsen

NATIONS UNIES
HAUT COMMISSARIAT
POUR LES REFUGIES

UNITED NATIONS
HIGH COMMISSIONER
FOR REFUGEES

TELEPHONE : MICHAEL
TELE : 313740 URBAIN CH
NEWCOM CODE: PRL 24.1 (ICs)

CASE FILED 2800
O-1711 Quarter 2 Office

31 January 1997

Dear Ms. Skipper.

Reference is made to your letters of 29 November 1996 and 15 January 1997 conveying a request from the Danish Immigration Service for a clarification of our position as regards the return to Sudan of Sudanese citizens and, in particular, in relation to a reported decree authorizing the detention and investigation of Sudanese citizens who return to Sudan after having remained out of the country for more than one year.

The Danish Immigration Service draws our attention to the fact that, by letters dated 8 March 1995 and 14 June 1996, we confirmed the authenticity of the above-referred decree. It also asserts that our Protection Officer in Sudan said in a verbal discussion that he could not confirm the authenticity of the said document, given the difficulty of conducting any such verifications in the Sudanese setting. This comment was made, during a meeting that one official of the Danish Immigration Service had with him in Khartoum on 5 May 1996.

We regret any confusion that this advice may have created in the minds of the Danish authorities. The following, we hope, will put this advice in its proper context and dispel this confusion.

When we confirmed the decree relating to the detention and investigation of returning citizens, what we were substantiating was that, on the basis of all the information available to us, we were satisfied that there had been a formal decision by the Sudanese authorities to implement the policy, reflected in the document, copy of which was referred to us.

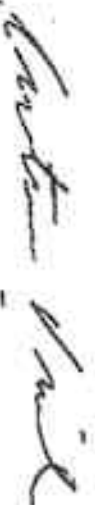
Our advice was based on information from our Office in Khartoum verifying that such a policy was in force and in practice. Our officer in the field was, however, correct in being reticent about whether the decree document he was shown was the basis for the practice or not. In response to our enquiry, he has confirmed that his advice to the Danish official with whom he spoke was to the effect that he could not determine authenticity one way or the other. He did explain that in Sudan it is almost impossible to verify the authenticity of any administrative act as there are no archives or clear administrative procedures. He, however, also stressed that the genuineness

2

or not of the document from the legal point of view was irrelevant, as the practice was known to exist. Our officer has further reported to us that he also pointed out that no general conclusions could be drawn as to the enforcement of this policy from the case of the returnees from Germany, as those persons returned accompanied by considerable media attention (German TV and magazine journalists), and therefore were in an unusual, privileged situation. He stressed that when more anonymous southern Sudanese return they may be subjected to harassment, including detention and interrogation by the Sudanese Security Service, and cited in this connection the cases of two southern Sudanese who were detained upon arrival in 1995, and who were later seen in Omdurman Jail.

I hope that the above clarifies UNHCR position regarding this matter.

Yours sincerely,

Antonio Fortin
Senior Regional Legal Advisor
for Western and Northern Europe

Ms. Karen Skipper
Counselor
Permanent Mission of Denmark
56, rue de Moillebeau
Case postale 435
1211 Genève 19

cc. MR/MS. Afriyie, Birath, Candler, Feller, Fortin, Idovu,
Landgren/Turk, Lunshof, Paul, Petersen, Chron

BILAG 8

Checks at the airport

Checks at the airport are effective. Anyone wishing to leave the country by air is placed on a list by the airline concerned. This list is supplied to the civil aviation authorities, the immigration authorities, the security services at the airport and the captain of the aircraft.

The security services are in possession of lists of people prohibited from leaving the country which are sometimes out of date. The security services use these lists in a painstaking fashion, sometimes for personal financial gain. The possibility of someone leaving Sudan via the airport without a passport and exit visa (possibly forged) and without the aid of high-ranking security officials may be discounted.

In general, women travelling abroad must have the permission of or be accompanied by their husband, father, or a male family member (the so-called *mafrant*).

13. Repatriation of asylum-seekers

Sudanese who return from abroad almost all go through the same procedure. A registration form must be filled in, a stamp is placed in the passport, a declaration form must be filled in regarding foreign currency brought into Sudan and their luggage is searched for prohibited articles such as alcohol, subversive literature, etc. Alongside this customary procedure, returning Sudanese may be interrogated by the security services regarding their stay abroad. The duration of this stay is not the exclusive reason for interrogation. As far as we know, the foreign destination is another important criterion. The chances of relatively strict luggage searches and interrogation are higher if the travel destination was Addis Ababa, Asmara, Cairo, London or Nairobi than if it was elsewhere. Relatively large numbers of Sudanese involved in opposition live in the cities mentioned.

The Sudanese authorities do not approve of applications for asylum, reasoning that

AVT97/8247120

27

7083/97
DGH I

FP/CA

EN
- 29 -

the applicant has announced his wish to distance himself from the government. The knowledge that the Sudanese concerned has submitted an application for asylum is therefore a further criterion used by the Sudanese authorities when considering interrogation. In order to determine the extent to which the returning Sudanese actually supports the opposition or has supported the opposition while abroad or for the sake of intimidation, the returning Sudanese who is known to the authorities to have applied for asylum may be required to report for a certain period, during which he may be subjected to interrogation, mostly of a suggestive or abusive character.

We cannot exclude the possibility that those who have indulged in prominent Sudanese opposition activities abroad, and thereby attracted the attention of representatives of the Sudanese security forces there, may be subjected to inhumane treatment as referred to in article 3 of the European Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms on return to Sudan.

The actions of the Sudanese authorities against people and groups allegedly supporting the opposition leads to the conclusion that they are guided by political opportunism and circumstances. Sometimes they appear to consider it high time for a more relaxed approach (such as in the autumn of 1995 when the amnesty for political prisoners was announced), then they once again adopt a harder approach (during the second half of 1996, see section 9).

I informed you in my letter of 11 September 1995 that France, Germany, the United Kingdom and Belgium see no reason in the general situation in Sudan not to deport asylum-seekers, whose applications have been finally rejected, to Sudan. The countries mentioned also do not feel it necessary to monitor the entry of those compelled to return. The majority of EU members states, however, do not deport to Southern Sudan.

The asylum-seekers whose applications were rejected in Germany who, after much controversy, were ultimately forced to return to Northern Sudan in 1995 have, to

AVT97/8247120

- 28 -

7083/97
DGH I

FP/co

EN

the best of our knowledge, encountered no obstacles other than the usual checks by immigration authorities.

Finally, the UNHCR has adjudged that the return of Sudanese asylum-seekers, whose applications have been finally rejected, must be regarded as possible, with the assumption that the specific circumstances and characteristics of the individual involved are taken into account in each case (see Appendix VII).

14. Conclusion

The war and human rights situation and the extremely depressed economic situation in Sudan mean that relatively large numbers of Sudanese leave their country to build a better and safer life abroad. The alarming human rights situation means that when an asylum application is submitted a relatively high percentage of applicants should be recognized as political refugees (naturally, this is dependent upon the individual account of the reasons for fleeing).

The situation in Sudan, is, however, not such that a Sudanese citizen, who has been refused admission as a refugee or whose application for a residence permit on humanitarian grounds has been turned down, should not in general be deported. The obligation to report (as stated in section 13) may be imposed in addition to the customary immigration checks on asylum-seekers, whose applications have been finally rejected, and who the Sudanese authorities know have applied for asylum abroad.

Caution must be exercised where deportation of the following categories of asylum-seekers, whose applications have been finally rejected, is concerned:

People who after leaving Sudan have expressly supported and played a leading role in the opposition to the Sudanese regime abroad (in particular in Addis Ababa, Asmara, Cairo, London or Nairobi) and have nonetheless

AVT97/0247/120

- 29 -

7083/97
DGH I

FP/co

EN
- 31 -

BILAG 9

Ministerie van Buitenlandse Zaken

s-Cravenhage

tel. 070-3484517

Telefax nr. 3485046

FACSIMILE BERICHT / TELEFAX MESSAGE

Afkomstig van/From: Min. of Foreign Affairs (MFA)

DPC/AM

H. R. Voerman (tel 070-3484790)

Bestemd voor/To:

Danish Immigration Service

to mr. H. Peitersen

fax nr. (45) 35308570

Aantal pagina's/

Total number of pages: 2.

Datum/Date: 14.05.1997

Onderwerp/Re.: Dutch MFA report concerning the situation in Sudan, dated 30th
january 1997

Dear mr Peitersen,

Yesterday I received from Nicholas your fax, dated 07.05.1997, concerning the above mentioned report, dated 30.01.1997. Your question concerns the Sudanese Decree no. 4/B/307.

The two main reasons for not mentioning the Decree in the report of january 1997 are:

1. We didn't know for certain the Decree is authentic (we still not do and as far as I know the UNHCR also is not quite sure. The British Embassy in Khartoum made an inquiry and stated that the Decree is probably false)
2. The existence of the Decree is not relevant, as we write in par. 13 of the report "The duration of this stay is not the exclusive reason for interrogation. As far as we know, the foreign destination is another important criterion.....etc." which means, it doesn't matter how long the returning Sudanese was abroad, there will always be a kind of interrogation by the security forces. They will check in what way the person was involved in opposition. That's the reason why we write in par. 14 "Caution must be exercised where deportation of the following categories of asylum-seekers, whose applications have been finally rejected, is concerned: people who after leaving Sudan have expressly supported and played a

leading role in the opposition to the Sudanese regime abroad (...) and have ...etc.'
(also see page 28)

Yours sincerely

Harry Voerman

